

„A lámpás én vagyok. Világítok a sötétségben. Utat mutatok! Nálam nélkül vak a látó is. Hát még ha a kormány nem sajnálná tőlem az olajat! De elmondom a balesetemet, amelyet iskolai nyelven életnek nevezünk. Elmondom őszintén, mintha gyónnám.” (Gárdonyi Géza: A lámpás)

Évközi 32. vasárnap „A” új

Bölcs 6,12-16; 1Tessz 4,13-18; Mt 25,1-13

Lámpás

Élt egyszer egy bakter, aki egy vasúti kereszteződésben teljesített szolgálatot: ha jött a vonat, akkor lámpáját lengetve jelezte az autósoknak, vigyázz, lassíts és állj meg!

Egyszer egy éjszakán is jött a vonat, ezért kiment az útra, és látja messziről, egy autó közeledik nagy sebességgel; ezért meglengeti lámpáját. De az autó csak nem lassít, megteszi még kétszer, egyre vadabbul lengetve azt. Utolsó pillanatban ugrik el az autó elől, életét mentve, de a baleset elkerülhetetlen, sok halott sebesült. A vizsgálat során a bakter bizonygatta, ő lengette a lámpáját, de a vizsgálóbíró megkérdezte, hogy miért nem égett a lámpában a mécses, mert a vonatból így látták!?

Jézus példázata kora egyik ünnepélyes családi eseményének, a menyegző kiemelkedő pillanata. A zsidó szokások szerint a vőlegény várva várt érkezése rendszerint késő éjszaka történt, mégis az ünnep különös részeként tartották számon. A menyasszony házához közeledő vőlegény, aki örömmel és várákozással közelít a menyasszonyi házhoz, nincs egyedül. Vele tart az ünneplő család, a rokonság, a barátok is. Ezt a sokakat megmozgató, különleges részletet emeli ki Jézus és teszi hasonlóná saját, második eljövételéhez. A menyasszony és vendégei, a tíz szűz kíséretében ugyancsak útra kelnek, hogy a vőlegényt fogadják. Feladatuk: a sötét éjszakában a vőlegény elébe menni, és lámpásaik fényénél várákozni, virrasztani.

A történetet hallva könnyen előfordulhat, hogy berzenkedünk magunkban egyes részletek miatt. Miért olyan önző az öt okos lány, miért nem ad olajából a többieknek? Hogyan lehet a vőlegény ennyire keményszívű és kicsinyes, miért nem mondja a pórul jártaknak: Gyertek csak be, hiszen odabent minden fényárban úszik?

Nos, aki példabeszédet olvas vagy hallgat, annak meg kell értenie a példabeszéd nyelvét. Tudnia kell, hogy minden példabeszéd csak egyetlen dolgot fogalmaz meg és mutat be nekünk. Itt az egyetlen dolog: csak az mehet be a menyegzőre, akinek van olaja, és ég a lámpása, amikor a vőlegény megérkezik.

Mi ez az olaj, miért nem lehet azt hirtelen mástól kérni? Nem nehéz ezt az értéket közelebbről meghatározni: a hűség, a szeretet, a ragaszkodás, a feltétlen bizalom és hasonlók. Ezeknek bennünk kell lenniük, senki nem adhatja kölcsön. Persze mondhatjuk: az okosoknak ott van eldugva, talán a ruhájuk széles szegélyében-ujjában, egy kis olajos korsójuk. De ez nem látványos dolog: ha az lenne, a balgák hamar észrevették volna, hogy ők nem hoztak magukkal ilyesmit.

A sötétség altat, még a küzdelmes feladatok ébren tartanak bennünket, a hétköznapokban mi magunk is sokszor szembesülünk ezzel. A **balgához** hasonlítok: először csak kicsit adom fel, majd hátradőlünk, lassan belekényelmesedem a mozdulatlanságba s a végén belealszom a tétlenségbe; sokszor megkísért. A tétlenség vagy éppen a komfort álomba szenderíti a szívet, elhiteti velem: rendben vannak a dolgok, miközben álmvilágban élek. **Okos szűz** előretekint és szembenéz a valósággal, gondoskodó, reményben virrasztó szereplő, akinek lámpása nem alszik ki, van olaja. Imádkozó ember, aki szíve mécseseivel készülnek a találkozásra.

Mindannyiunk szíve olyan, mint egy lámpás, mely a hit olajával világít a sötétben.

Legyetek éberek: Jézus nem lehetetlent kíván tőlem (az okos szüzek elalszanak), hanem azt, hogy legyen olajam. Ne hagyd, hogy a hűség, a szeretet megfogyatkozzék benned; őrizd és gyarapítsd az értéket, amely megmarad az örök életre. Jézus arra ösztönöz, hogy mindig készen legyek, életem minden percében, legyen olaj a korsóban, lámpásomban. Mert fényt kell vinnem az Ünnepre.

Élt egyszer egy öregember, a hegyek közt fiatal unokájával. Minden reggel a nagypapa korán kint ült a konyhában, és olvasta régi, megviselt Bibliáját. Unokája ugyanolyan szeretett volna lenni, mint ő, mindenben utánozni igyekezett a papát. Egyik nap megkérdezte, „Papa, próbálom olvasni a Bibliát úgy, mint te, de nem értem azt, és amit értek, azt is elfelejtem, amint becsukom. Mire jó a bibliaolvasás?”

A nagypapa, aki közben szemet tett a tűzre, csendesen odafordult hozzá, és azt mondta: „Fogd meg ezt a szeneskosarat, menj le a forráshoz, és hozz egy kosár vizet!” A fiú úgy tett, ahogy mondták neki, bár az összes víz kicsurgott a kosárból, mielőtt visszaért volna a házhoz.

A nagypapa nevetett, és azt mondta, „A következő alkalommal egy kicsit jobban szedd a lábad!”, és visszaküldte azzal, hogy próbálja újra. Ezúttal a fiú gyorsan futott, de a

kosár csak üres volt, mire hazaért.

A szuszából kifogyva mondta nagyapjának, hogy lehetetlen a kosárban vizet hozni, és elindult, hogy vödört kerítsen a kosár helyett. Az öregember ezt mondta, „Nem akarom, hogy vödörrel hozd a vizet; én egy kosár vizet kérek. Meg tudod te azt csinálni, csak nem igyekszel eléggé”, ezzel el is indult, nyilvánvalóan azzal a szándékkal, hogy megnézi, hogyan sikerül a következő forduló. Bár a fiú tudta, hogy lehetetlen, most már csak azért törte magát, hogy lássa a nagyapja az igyekezetét. Megmerítette a kosarat, és futott, ahogy csak tőle telt.

Természetesen sokkal azelőtt, hogy elérte volna a nagyapját, a kosár már üres volt. Alig bírt beszélni, „Látod, papa, nincs értelme, ugye te is így gondolod?”. Az öregember azt mondta: „Nézd meg a kosarat!”. A fiú ránézett, és a kosár másmilyen volt. A régi, piszkos szenes kosár helyett egy tiszta kosár volt.

„Fiam, ez történik akkor is, amikor a Bibliát olvasod. Lehet, hogy nem érted, vagy nem emlékszel mindenre, de amikor olvasod, az kívül-belül megváltoztat. Ez Isten munkája az életünkben. Ez az, amit csak Isten tud elvégezni, átalakítani bennünket kívül-belül, és lassan Jézushoz, a Fiához hasonlók leszünk.

Szánj időt, hogy elolvass Isten szavából valamennyit mindennap! **Élj egyszerűen, szere**
ss nagyvonalúan, tegyél jót, beszélj kedvesen, a többit hagyd Istenre.